

[Kurt Hansen]

på jobskabelsesordningen? Er det så meningen, at det skal gælde for jobtilbudsordningen? Gælder det først for jobskabelsesordningen og jobtilbudsordningen, så ved vi jo udmærket godt, at arbejdsgiverne ikke vil antage én eneste ung, uden at det er på det omtalte lønmaksimum. Hvad siger arbejdsministeren så? Arbejdsgiverne blokerer. Vi må gøre noget. Hvad kan vi gøre? Det er selvfølgelig at sætte lønnen ned for dem, man havde tænkt placeret på det private arbejdsmarked, for ellers vil arbejdsgiverne jo ikke have dem, og vi må jo gøre noget for at få dem i arbejde. Det er den logik, som tilsyneladende præger arbejdsministeren, og som har præget de borgerlige i meget lang tid og også her i dag.

Fremskridtspartiet spørger os: synes I, det er rimeligt, at unge, der laver jord- og betonarbejde på beskæftigelsesprojekter, får 52 kr. i timen? Svaret er enkelt og simpelt: ja! Vi synes, at det er et uanstændigt indgreb, der er blevet lavet imod de unge under 22 år, og som betyder, at de mister op til 17 kr. i timen. Vi mener, at unge på beskæftigelsesprojekter selvfølgelig skal have det samme som andre under tilsvarende overenskomstområde.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror, det er for tidligt at begynde at diskutere et lovforslag, der end ikke er fremsat i Folketinget. Selv om jeg kender og respekterer og beundrer hr. Kurt Hansens revolutionære utålmodighed, tror jeg alligevel, at han må styre sig lidt, indtil forslaget er fremkommet. Jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at når det under alle omstændigheder er nødvendigt at se på dette spørgsmål i forbindelse med jobskabelsesforslaget, hænger det sammen med, at der samtidig foreslås en ophævelse af § 97 i arbejdsløshedsloven. Det er rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde har gjort opmærksom på, at der er et ændret sigte. Man sigter mod varige arbejdspladser, og man lægger også vægt på at kunne inddrage, om jeg så må sige, virksomheder uden for den offentlige sektor; det kan være nye virksomheder, og det kan være eksisterende virksomheder. Da er det klart, at der er tale om helt normale overenskomstmæssige aftaler for aflønning af arbejdet, og dem er der selvfølgelig ingen der har interesse i at forrykke.

Det, der er problemet med beskæftigelsesarbejderne, er jo ikke, om jeg så må sige, forholdene, som de tegner sig mange steder i landet. Det er et hovedstadsproblem, hvor man ikke får løn i forhold til den overenskomst, der gælder for området, men hvor man får en kunstig løn aftalt lokalt i det københavnske område, som ligger under den overenskomstmæssige sats for arbejde, men langt over, hvad der er rimeligt på arbejdsmarkedet. Sagen er nemlig, at de unge udfører faglært arbejde, men selv hr. Kurt Hansen ville formentlig kunne indse – man skal jo ingenting tage for sikkert – eller kunne bringes til at indse, at man ikke kan give en 18-årig 85 kr. i timen. Man kunne måske godt forestille sig, at hr. Kurt Hansen også ville synes det var rimeligt. Men det er lønnen for det arbejde, der udføres af en faglært tømrer, af en faglært maler mange steder i Københavns kommune, inklusive alle tillæg. Det betaler man ikke, derimod betaler man, hvis man udfører arbejde, der falder ind under de faglærtes, efter en ufaglærts overenskomst. Hvis derimod man er i et køkken, hvis man udfører syerskearbejde eller HK-arbejde – jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at fru Lilli Gyldenkilde godt kender kønnet på dem, der udfører den type arbejde – er lønnen ikke de godt 60 kr. eller knap 60 kr., man får efter jord og betons overenskomst, så er det godt 40 kr. i timen, som man får efter de pågældende forbunds overenskomster. Jeg synes personlig, ud over hvad man kan sige om niveauer, at her var der en interesse i at få en aftale fælles for alt, hvad der hedder projektarbejde, fordi det ikke er rimeligt, når det drejer sig om midlertidig beskæftigelse af denne karakter, at der er en forskel, alt efter om man syr eller man går til hånde i et værksted. Det kan jeg altså ikke se. Derfor håber jeg meget, når de arbejdsretlige spørgsmål er afklaret, at man på arbejdsmarkedet selv løser dette problem og sådan, at hr. Kurt Hansen ikke alene kan angribe mig, men også fagbevægelsen, hans vane tro på feltet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SFerne skal takke ministeren for den første del af svaret, nemlig dette med de varige arbejdspladser. Så ligger der nu en lille nød